

Člani društva DBC iz Gradca imajo nekaj dni na leto rezerviranih tudi za druženje z lastniki gostujočih vlakov, ki lahko takrat zapeljejo po njihovi vrtni železnici. Na sliki so parkirni tiri za gostujoče vlake.

Hidravlična nakladalna miza za dovoz in odpremo vrtnih vozil z nosilnostjo 1000 kg. Naprava omogoča preprosto raztovarjanje neposredno iz avta.

Nakladišče za različen gradbeni material, potreben za redno vzdrževanje proge oziroma za morebitno dograditev sistema.

Označen nivojski prehod prek vrtno železnice

DRSALEC ZA PROTISTRESNO TERAPIJO

▼ Gerhard Wöbbeking

Modelarska letališča so v obdobju pandemije koronavirusa že dalj časa zaprta, lepo spomladansko vreme pa je kot nalašč za letenje z modeli. Vse to je za mnoge modelarje stresno, saj so prisiljeni ostati doma. To še prav posebno prizadene tiste, ki živijo v mestih. Za sprostitev lahko letimo le znotraj objektov, na dvoriščih, morda v nekaterih parkih ali pa modele spuščamo kar z balkona, pri čemer pazimo, da nismo drug od drugega oddaljeni manj kot meter in pol. V teh izrednih razmerah vam ponujamo pravi model za sprostitev. Preprost model drsalca je hitro narejen, stroški izdelave so zanemarljivi, saj je pretežno iz papirja, točneje iz kartona. Izdelujejo ga lahko vsi družinski člani tako rekoč serijsko, in če nam med spuščanjem kateri odleti ali pristane na kakem nedostopnem mestu, se tudi ne bomo pretirano žalostili ali razburjali, temveč si bomo preprosto izdelali novega.

Seznam gradiv za izdelavo drsalca

- pol lista kartona z gramaturo 200 g/m² formata A4,
- 300 mm dolga letvica iz trše balze ali smrekovine s prerezo 4 × 4 mm,
- dva žeblija dolžine 60 mm,
- manjši kos papirnatega lepilnega traku,
- kos tankega čvrstega kartona za šablone, na primer od embalaže,
- lepilo za papir.

Orodje

- modelarski nož,
- manjše škarje,
- gladilnik ali podoben pripomoček,
- igla ali šestilo,
- svinčnik ali tanjši flomaster.

Najprej iz revije prekopiramo risbe sestavnih delov modela, točneje aerodinamičnih površin, ki so narisane v merilu 1 : 1. Model je sestavljen iz krila (velika elipsa), vodoravnega repa (mala elipsa), navpičnega repa (del male elipse) in seveda tudi trupa. Obe predlogi v celoti ali po delih prilepimo na trši karton in ju, ko se lepilo posuši, izrežemo vzdolž zunanjih črt. Na mestih, označenih z X, z iglo prebodemo skozi karton (8 × na krilu in 2 × na višinskem stabilizatorju) ter odrežemo del za navpični rep na mali elipsi. Tako narejene šablone uporabimo za izrezovanje sestavnih delov tudi večjega števila drsalcev. S tankim pisalom skozi luknje na šablonah označimo točke na začetkih črt, kjer bomo skupno naredili pet pregibov. Če nam tiskalnik to omogoča, lahko sestavne dele z vsemi označbami natiskamo neposredno na 200-g papir oziroma karton, iz katerega bomo izdelali model.

Vzdolžni pregibi bodo delovali kot ojačitve tankega papirnega gradiva. V ta namen papir na spodnji strani po označenih črtah z gladilnikom ali topim kovinskim predmetom močno povlečemo ob ravnilu, da naredimo žlebove, vzdolž katerih nato papir upognemo navzdol za približno 30°. Okrepimo tudi navpični rep, in to tako, da 2/3 sprednjega dela spodnjega roba zatakne v utor na trupu, ki ga z modelarskim nožem zarežemo v les. Lepljenje ni potrebno.

Ko je vodoravni rep končan, ga na sredini zadnjega ravnega dela prilepimo na spodnjo stran trupa natanko pod navpičnim repom. Upognjen sprednji rob je v funkciji nastavljanja razlike v vpadnih kotih med krilom in vodoravnim repom, brez katere nobeno letalo ne more stabilno leteti. Z njim si pomagamo pri reglaži modela: če model leti preveč strmo proti

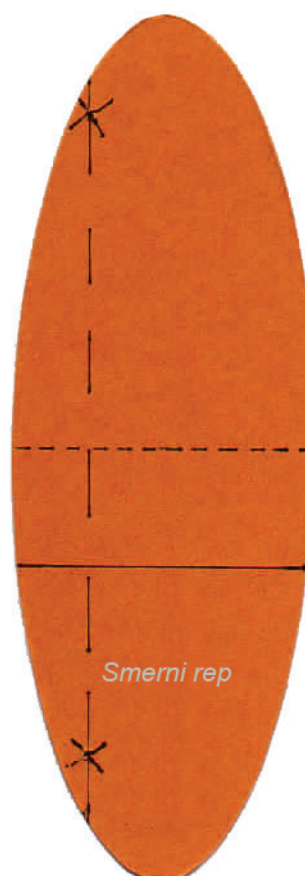
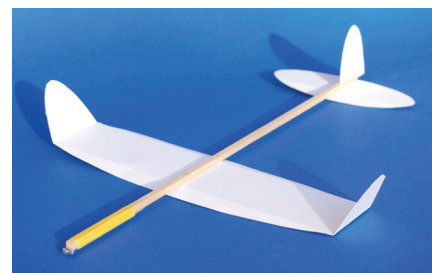
tlom, povečamo nagib in s tem tudi razliko v kotih, če pa »pumpa« (se v valovih dviga in omahuje), nagib zmanjšamo.

Toda vrnimo se nazaj k sestavljanju modela. Na spodnjo stran sprednjega dela balzovega trupa s papirnatim lepilnim trakom pritrđimo dva žeblja tako, da je težišče trupa s pritrjenima repnima površinama na predvidenem mestu. Nato na spodnjo stran trupa prilepimo krilo, in sicer tako, da je težišče trupa na 33 % globine krila. Nazadnje še konca kril oziroma ušesi upognemo za približno 80° navzgor.

Sledi preizkus letalnih lastnosti. Model naj bi letel v krogih, pri čemer moramo biti pozorni na zadostno razliko v kotih. Med reglažo na modelu najprej simetrično naravnamo vse upognjene površine za ravni let in šele potem s krivljenjem navpičnega repa določimo radij kroženja. Drsalec se izkaže tako v ravnem letu kot tudi kroženju na blagih travniških pobočjih.

Nekaj o obliki modela

Eliptična oblika kril se je med vsemi geometrijskimi oblikami izkazala kot najprimernejša za jadralne letalske modele. O tem pričajo izkušnje z drsalci, izdelanimi iz polne balze, ki so še posebno priljubljeni v anglosaških državah.

Risal:
Gerhard Wöbbing

Merilo:
1 : 1